

[Holger Larsen (Odense A.)]

Lovforslag forelagt om Krigsulykkesforsikring, et Lovforslag, som tager Sigte paa Fiskernes Forhold. Jeg takker Ministeren for, at dette Spørgsmaal er taget op, og haaber, at Lovforslaget snart kan fremkomme her i Tinget, saa vi ogsaa paa dette Omraade kan faa ændret i det bestaaende.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Kastrup Olsen: Paa mit Partis Vegne vil jeg takke den højtærede Handelsminister for Fremsettelsen af Lovforslaget.

Som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen (Odense A.) sagde, blev Loven af 19. December 1936 til, fordi der da herskede særlige Forhold i Verden, idet under den spanske Borgerkrig danske Søfolk, naturligvis uden at tage Parti for nogen af Parterne, modigt sejlede paa Søen, udsatte sig for Krigens Farer og Rædsler og derved opretholdt det Erhverv, der er et af Danmarks bærende. Det var derfor kun rimeligt, at Loven af 20. Maj 1933, der kun tog Sigte paa Ulykker, der normalt under fredelige Forhold ramte Borgerne, blev forbedret med Hensyn til søfarende, da de Risici, som Søfolkene udsatte sig for ved at sejle i Farezonen, var langt større end Faren for den almindelige Borger.

Loven af 19. December 1936 medtog ikke Fiskerne, idet disse jo ikke kom ud for nogen ekstraordinær Fare som Følge af den spanske Borgerkrig. Men helt anderledes har Forholdet for Fiskerne formet sig under den afsluttede Krig, og det maa findes naturligt, at Loven ogsaa bringes til Anvendelse paa Fiskere, saa meget mere som Loven af 1936 bestemmer i § 3: „Bestemmelserne i nærværende Lov finder kun Anvendelse paa Personer, der beskæftiges om Bord i Fiskerskibe og -fartøjer, i det Omfang dette bestemmes ved kgl. Anordning“. Jeg vil finde det rimeligt, at Fiskerne bringes ind under Loven, naar man tager den store, værdifulde og farlige Indsats, de har ydet under Krigen, i Betragtning. Jeg hilser da med Glæde, at Handelsministeren i sin Forelæggelse bebødte en Bekendtgørelse eller en Lov, der vil fastslaa, at Fiskerne paa dette Omraade stilles lige med andre søfarende.

Det Lovforslag, som er til Forhandling nu, betyder, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde, i det hele og store en Forbedring i Sammenligning med de Love, der tidligere har været gældende paa dette Omraade. Jeg skal ikke i Enkeltheder

komme ind paa disse Forbedringer, men blot sige, at jeg finder, det er rimeligt, at Sømanden stilles gunstigere i Tilfælde af, at han rammes af Ulykke, end andre af Landets Borgere, fordi det netop er saadan, at den danske Sømand ved sin Indsats skaffede os vor Anseelse tilbage i Verdens Øjne. Og ikke alene det; det maa ogsaa erindres, at den Del af vor Handelsflaade, der sejlede paa denne Side af Spørringen, bragte os de Forsyninger, som vi ikke kunde have været foruden. Hele det danske Næringsliv havde maattet ligge stille, hvis ikke Skibene havde bragt os de Kul, vi skulde bruge. Kulde og Nød vilde have hersket i alle vore Byer, hvis Søfolkene ikke, med den yderste Fare for deres Liv, havde sejlet. Derfor finder jeg, det er rimeligt, at de, der er kommet i Ulykke, eller deres efterladte stilles saa gunstigt, som det er muligt for Samfundet at stille dem — det vilde være en Skam, hvis dette ikke skete.

Ifølge Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933 § 56 skal alle registreringspligtige Skibe holde deres Besætninger forsikrede, og det er jo de i den Paragraf omhandlede Søfolk, det foreliggende Lovforslag drejer sig om. Men det maa erindres, at Bestemmelsen om, at det kun er disse Personer, Lovforslaget omfatter, bevirker, at de Søfolk, som sejler i Skibe, der er saa smaa, at de ikke er registreringspligtige, falder uden for Loven af 19. December 1936 og saaledes stilles ringere end deres Kolleger i de større Skibe. Som det vil være dette høje Ting bekendt, er de ikke-registreringspligtige Skibe de Skibe, der er under 20 t Brutto. Jeg har undersøgt, hvor mange Skibe det drejer sig om, og har faaet oplyst, at det drejer sig om ca. 300 Skibe med en samlet Besætning paa ca. 600 Mand. At disse Søfolk ikke er kommet med under Loven af 19. December 1936, skyldes rimeligvis det samme, som var Tilfældet med Fiskerne. Smaaskibene, der kun er beskæftigede i den hjemlige Fart, kunde naturligvis ikke blive udsat for nogen ekstraordinær Fare ved Krigsbegivenhederne i Spanien. Under den Krig, der nu er afsluttet, var det imidlertid anderledes for Smaaskibene og deres Besætninger, for de har i det væsentlige været ude for samme Fare som de større Skibe og deres Besætninger, og hvad den Betydning angaar, som Smaaskibene har haft for Landet med Hensyn til at holde Varetransporten mellem Landsdelene i Gang, forekommer det mig, at den har været saa stor, at disses Besætninger rettelig burde falde ind under Loven af 1936 og altsaa ogsaa under den Lov, der nu er til Behand-